

РЕШЕНИЕ

№ 109

гр. София, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 13.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **436** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на „ИНТЕЛЕНОР“ ЕООД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], бул.България срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ /РА/ №Р-22221020002773-091-001 от 21.06.21г., издаден от Е. М. С. на длъжност Началник сектор, възложила ревизията и от Р. Т. Зрънчена- главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, В ЧАСТТА, потвърдена с РЕШЕНИЕ №1596 от 15.10.2021г. на Директора на дирекция ОДОП“, с която са установени задължения –корпоративен данък /КД/ за 2015г. в размер на 756,87лв. и лихва 401,19лв., КД за 2016г. в размер на 700лв. и лихва от 300,03лв., както и КД за 2018г. в размер от 756,30лв. и лихва от 171,49лв. /уточнителна молба от 19.04.2021г. на л.376/.

По изложените с жалбата доводи – се моли да се отмени РА. Твърди се, че не са налице основанията за преминаването към ревизията по особения ред по чл.122 от ДОПК. Оспорва се в този аспект извода във връзка с документалната отчетност и липсата на надлежно водено счетоводство в съответствие със Закона за Счетоводството, както и че документите, необходими за установяване на данъчната основа са унищожени. Оспорва се констатацията, че за 2015г. има данни за парични потоци, които не могат да се обвържат с реално извършена дейност вкл. и сумата от 14 296,73лв. извънреден приход. Също по отношение на 2016г. за сумата от 7000лв., посочена като извънреден приход, както и за 2018г. 7600лв. извънреден приход – се правят същите твърдения. Визира се, че данъчната ревизия е извършена при неспазване на принципа за обективност, добросъвестност и правото на защита.

Твърди се, че не е съобразено, че при започване на ревизията управителката Л. Д. /от м.04.2020г./ е с мярка за неотклонение „задържане под стража“, поради което не е можела да представи исканите при ревизията документи. Подчертава се, че не е съобразено, че на 15.04.2020г. са иззети документи на ТД, за което е съставен протокол, който се представя с жалбата. Отделно не е съобразено, че счетоводството е извършвано от счетоводна къща „Зара Консулт Сървисис“ЕООД, на която не е извършена насрещна проверка. С оглед всичко изложено –се моли да се уважи жалбата като се отмени РА, ведно с потвърждаващото го решение.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.К., която претендира разноски. С молба от 13.12.2022г. на л.401 и сл.адв.К. е изложила изводи по същество. За 2015г. визираща, че сумата от 7500лв. е постъпила от А. и представлява върната банкова гаранция, а не приход, за да участва във същия, сумата от 3894лв. от ЕТ“Лилана-Лилия Деянова“ е плащане по приход отчетен 2014г., а сумата от 2902,73лв. през 2015г. представлява захранване на банковата сметка от съдружник. За 2016г. сочи, че т.нар.приход според органите по приходите от 7000лв. платен от ББА всъщност участва в приходите за 2015г.. Съответно за 2018г. сочи, че приходите, които са декларирани с ГДД от 7600лв. и разходи от 6 852,78лв. са приходи от услуги по посочените 2 фактури, поради което КД е само 74,72лв..

Ответната страна, чрез процесуалния си представител – моли да се отхвърли жалбата. Претендира юрк.възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО И СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМИРА ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата е в срок, от адресат на акта, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

По процедурата пред ответника:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221020002773-020-001/14.05.2020г., връчена лично на 20.06.2020г., издадена от Е. М. С., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-128/18.02.2020г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „ИНТЕЛИНОР“ООД за определяне на задълженията за корпоративен данък по ЗКПО за периодите от 01.01.2015г. до 31.12.2019г..

Със Заповед №Р-22221020002773-023-001/29.06.2020г., издадена от Е. М. С., ревизията е спряна, а със Заповед №Р-22221020002773-123-001/31.08.2020г., издадена от същия орган, ревизията е възобновена.

Първоначалната ЗВР е изменена със Заповеди №Р-22221020002773-020-002/от 02.09.2020г. и №Р-22221020002773-020-003/04.11.2020г., издадени от същия компетентен орган, като с последната е определен срок за приключване на ревизията до 14.12.2020г. Срокът на ревизията е удължен до 30.04.2021г. със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221020002773-020-004/09.12.2020г. и №Р-22221020002773-020-005/15.03.2021г. Последните две заповеди са издадени от Е. М. С. въз основа на Заповед №Р-22221020002773-ЗИД-001/09.12.2020г. на Изпълнителния директор на НАП.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/№Р-22221020002773-092-001/14.05.2021г..Срещу констатациите на РД не е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с Ревизионен акт №Р-22221020002773-091-001 от 21.06.2021г., издаден от Е. М. С. – орган, възложил ревизията, и Р. Т. З., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

С РА е установен КД в размер на 2 889,67лв., при деклариран от дружеството КД в размер на 747,52лв. и са определени задължения за лихви в размер на 872,73 лв.

В хода на ревизията са предприети редица процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД, който по силата на чл.120, ал. 2 от ДОПК, е неразделна част от издадения РА.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното дружество по електронен път е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221020002773-040-001/22.05.2020г., за представяне на търговска и счетоводна документация. По искането не са представени документи и писмени обяснения.

По реда на чл. 32, ал. 6 от ДОПК, на 05.05.2021г. е връчено ИПДПОЗЛ №Р-22221020002773-040-002/07.04.2021г.. Изисканите документи не са представени.

На основание чл.57 от ДОПК са връчени искания за представяне на информация от трети лица, както следва: №Р-22221020002773-041-001/04.12.2020г. до „УНИ КРЕДИТ БУЛБАНК“ ЕАД; №Р-22221020002773-041-002/04.12.2020г. до „ИНВЕСТБАНК“ ЕАД. Отговорите и приложените към тях доказателства са намерили отражение в констативната част на РД.

С протокол №1728648/09.04.2021г. са присъединени събрани доказателства от досъдебно производство по прокурорска преписка №849/2019г..

С протокол №Р-22221020002773-П.-001/12.05.2021г. са присъединени събрани доказателства от приключило производство с УИН №П-22221019008764 на „НОВАНОР“ ООД с ЕИК[ЕИК].

С протокол №Р-22221020002773-П.-002/12.05.2021г. са присъединени доказателства от приключило производство с УИН №П- 22221019030330 на „НОВАНОР“ ООД.

Поради установени при ревизията обстоятелства по чл.122, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ДОПК на дружеството са връчени Уведомление по чл.124, ал. 1 от ДОПК №Р-22221020002773-113-001/07.04.2021г. и Уведомление по чл. 17, ал. 1, т .2 от ДОПК №Р-22221020002773-139-001/07.04.2021г.. Извършени са и други процесуални действия, които са намерили отражение в констативната част на РД.

Въз основа на събраните доказателства е установено следното:

През ревизираните периоди, съгласно подадените ГДД по чл.92 от ЗКПО за 2015г., 2016г., 2018г. и 2019г. за основната дейност на дружеството е декларирано други информационни услуги, неklasифицирани другаде. „ИНТЕЛИНОР“ ООД не разполага с персонал, няма регистрирани обекти, ЕКАФП, МПС и недвижими имоти. Не е регистрирано по реда на Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.

Ревизията е протекла по особения ред, регламентиран с нормите на чл. 122- 124 от ДОПК, предвид обстоятелството, че дружеството не е представило изисканите му счетоводни и търговски документи.

Ревизиращите органи са събрали доказателства за движението по разплащателните сметки на дружеството в „УНИ КРЕДИТ БУЛБАНК“ ЕАД и „ИНВЕСТБАНК“ ЕАД, като са установили, че има постъпления, които не са отразени в приходната част на отчетите за приходи и разходи за съответната година. Изрично са подчертали, че с връченото на 05.05.2021г. ИПДПОЗЛ №Р-22221020002773-040-002/07.04.2021 г. и Уведомлението по чл. 124, ал. 3 от ДОПК е изискано попълването на декларации

образец № Кд-15, но такива не са представени, както и становище от представляващата.

Извършен е анализ по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК за всяка една от годините, подробно описан в констативната част на РД. При анализа са взети предвид събраните доказателства от цитираните банкови институции, от ИС на НАП, от досъдебно производство по прокурорска преписка №849/2019 г. и др.

За 2015г. е установено, че „ИНТЕЛИНОР“ ООД е подало ГДД по чл.92 от ЗКПО №2210И0289522/29.03.2016г. с която е деклариран счетоводен финансов резултат /С./ - счетоводна печалба в размер на 6 693,03 лв. и формиран данъчен финансов резултат /ДФР/ – данъчна печалба – 6 728,00 лв., дължим КД – 672, 80 лв.

Общият размер на отчетените приходи е 7 000,95лв., а отчетените разходи са в размер на 307,92лв., за които не са представени разходни оправдателни документи. По банковите сметки са постъпили суми в общ размер на 14 296,73лв., които представляват приходи за дружеството. С РА е формирана данъчна основа за облагане в размер на 14 296,73лв., като отчетените разходи не са признати, тъй като не са представени документи. Установеният КД е в размер на 1 429,67лв.

За 2016г. е подадена е ГДД с вх. №2210И0388707/31.03.2017г., с която е деклариран С. - счетоводна загуба в размер на 112,00 лв. и ДФ - данъчна загуба – 112лв., съответно КД – 0,00 лв., авансови вноски- 0,00 лв. Няма декларирани приходи, а са отчетени само разходи в размер на 112,00 лв.

След анализ на събраните доказателства е установено, че по разплащателната сметка в лева, в ТБ „ИНВЕСТБАНК“ АД е постъпил превод в размер 7 000лв., от Българска Бийтбокс асоциация по фактура №3/24.06.2015г.

За декларираните разходи е установено, че към прокурорската преписка са налични три фактури за разходи в общ размер на 106,00 лв., които са описани на стр. 12 от РД. Същевременно ревизираното дружество не е представило счетоводни регистри, поради което е прието, че не може да се установи какви разходи са осчетоводени. С оглед установеното с РА е определена данъчна основа за облагане в размер на 7 000лв., съответно дължим КД в размер на 700лв.

За 2017г. е установено, че дружеството няма подадена декларация по чл. 92 от ЗКПО.

При извършения анализ на събраните доказателства е установено, че дружеството не е извършвало търговска дейност. Не са установени постъпления по банковите сметки. За разходите е установено, че към прокурорската преписка са събрани доказателствата за направени разходи в размер на 100,00 лв., за които са налични две фактури, издадени от „ЗАРА КОНСУЛТ СЪРВИСИЗ“ ЕООД, с предмет счетоводни услуги.

Въз основа на установеното с РА няма определени задължения за КД.

За 2018г. „ИНТЕЛИНОР“ ООД е подало ГДД по чл. 92 от ЗКПО с вх. №2210И0594718/11.03.2019г. със С. - счетоводна печалба в размер на 747,22 лв. и формиран ДФР – данъчна печалба – 747,22 лв., дължим КД – 74,72лв.

Декларирани са приходи са в размер на 7 600,00 лв. и разходи в размер на 6 852,78 лв. При анализ на събраните доказателства органите по приходите са установили, че дружеството е получило по разплащателната сметка в лева в „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД 7 600,00 лв. от Младежки културен център. Основание за преводите са фактури №[ЕГН]/17.08.2018 г., №[ЕГН]/04.09.2018 г. и №[ЕГН]/19.09.2018 г.

При извършена справка за обявени продажби от регистрирани по ЗДДС лица към

ревизираното дружество са установени две фактури, издадени от „НОВАНОР“ ООД, ЕИК 2025164 79 и „ОПТИМА ОДИТ“ АД, ЕИК[ЕИК], съответно с предмет услуги и счетоводно обслужване. Общата стойност на фактурите е в размер на 6 720,00 лв. /ДО- 5 600,00 лв. и ДДС – 1120,00 лв./ Ревизираното дружество не е представило фактурите, както и доказателства за тяхното счетоводно отразяване.

С РА е определена данъчна основа по реда на чл. 122 от ДОПК в размер на 7 600,00 лв., съответно дължим КД – 760,00 лв., внесен КД – 0,70 лв., за довносяне – 759,30 лв. За 2019г. не е установено задължение за КД.

Пред ответника е оспорен РА, като същият не е отменен и съответно жалбата е отхвърлена по съображения за нейната неоснователност. В решението на ответника №1596/15.10.2021г. е посочено, че основно задължение на органите по приходите, съблюдавайки принципите за законност, обективност и служебно начало в административния процес, е да установят и да изяснят безпристрастно фактите и обстоятелствата от значение за правата, задълженията и отговорността на задължените лица в производствата по този кодекс.

Направени са и изводи по отношение на разпоредбата на чл.122, ал.1 от ДОПК, която регламентира издаването на РА при особени случаи, като осигуряват на органите по приходите правна възможност, при наличието на определени обстоятелства и спазвайки определени законови изисквания, да определят данъчна основа за облагане с преки и косвени данъци, а от там и данъчните задължения по реда на съответния материален закон. Към този ред се пристъпва, когато в резултат на поведението на задълженото лице обективно това не може да стане. Ревизия по чл. 122 от ДОПК се извършва при наличие на някое от обстоятелствата, визирани в ал. 1, като същите не се намират в отношение на кумулативност, а на алтернативност, което означава, че наличието само на едно от тях е достатъчно основание за прилагането им. Тези предпоставки представляват действия или бездействия на данъчния субект, с оглед общия принцип, че никой не може да черпи права от собственото си виновно поведение, то законодателят е приел, че определянето на облагаемата основа в тези случаи ще се извършва от органа по приходите. Механизмът и редът, който следва да се спазва от страна на ревизиращия орган при ревизии от този род е регламентиран в ал. 2 на чл. 122 и ал. 1 на чл. 124 от ДОПК, като целта на законодателя е да се постигне обективност и достоверност при определяне правата, задълженията и отговорността на данъчните субекти.

Посочен е че, при определяне на данъчната основа по реда на чл.122 от ДОПК, задължително следва да се извърши анализ по реда на чл.122, ал. 2 от ДОПК, с цел постигане на максимална обективност при формиране на данъчната основа. Не е достатъчно само да се установи разлика между размера на приходите и доказаните разходи и тя да се приеме за данъчна основа. Разпоредбата на чл.122, ал. 2 ДОПК е императивна и задължава органите по приходите да извършат обстоен анализ и съпоставка така, както е разписано в закона.

Въз основа на изложеното – ответникът е приел, че определената данъчна основа за облагане по реда на чл.122 от ДОПК за ревизираните години е в съответствие със събраните доказателства. Това е така, защото определянето на данъчната основа по ЗКПО за всяка от ревизираните години е извършено като са признати приходи от получени постъпления по банковите сметки на дружеството по фактури за извършени продажби, които не са декларирани от жалбоподателя.

Акцентирано е на това, че с връченото на дружеството ИПДПОЗЛ

№Р-22221020002773-040-001/22.05.2020г., изрично са изискани първични счетоводни документи и счетоводни регистри. В отговор на същото от жалбоподателя не са представени документи. При тези обстоятелства е прието, че на основание чл.37, ал. 4 от ДОПК правилно органите по приходите са приели, че в случай, че субектът не представи изискани по реда на ал. 3 доказателства, те не съществуват и преценява само събраните в производството доказателства. Посочено е, че жалбоподателят не сочи наличие на обективни причини, възпрепятстващи възможността за представяне на изисканите документи.

Подчертано е, че върху жалбоподателя лежи тежестта да докаже, че подадени с ГДД по чл. 92 от ЗКПО факти са верни, следва да докаже, че притежава документи и основания за резултатите, които декларира. С оглед факта, че не е осигурен достъп до първичните счетоводни документи и счетоводните регистри, ревизиращият екип е бил поставен в невъзможност да установи налице ли е документална обосновааност на стопанските операции, въз основа на които са изготвени подадените декларации по чл. 92 от ЗКПО.

Посочено е, че основната задача на разпоредбата на чл.122 от ДОПК е да даде възможност да се извърши облагане и тогава, когато необходимите данни за установяването на данъчните задължения съобразно приложимите норми на материалния закон не са налице и предвид очертаната по-горе фактическа обстановка, е налице хипотезата за определяне на основата за облагане по ЗКПО по реда на чл. 122 и сл. от ДОПК. Визирано е, че в действителност - нормата на чл.124, ал. 2 от ДОПК разпределя доказателствената тежест в производството по обжалване на РА при извършена ревизия по реда на чл.122 от ДОПК като определя, че фактическите констатации в акта се смятат за верни до доказване на противното. В случая в тежест на жалбоподателя е да обори констатациите на процесния РА, което обаче не е сторено, поради което е потвърден РА.

СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО е изслушано заключение на в.л.Г.Б., което съдът напълно кредитира. Видно от същото на л.386 -приходите и разходите отразени в ГФО и ГДД -са с предмет получаване и извършване на услуги от страна на жалбоподателя „ИНТЕЛИНОР“ ООД и в размери, както следва, за 2015г. 2016г. 2018г.:Приходи 7 000,95лв. 0,00лв., 7 600,00лв. Разходи 307,92лв., 112,00лв.,6852,78.лв.. В.л. сочи, че за процесиите 2015г., 2016г. и 2018г. на експертизата са представени първични счетоводни документи, документиращи приходите и разходите. Въз основа на тези доказателства- в.л. изчислява данъчната основа за облагане с корпоративен данък да е както, следва: За 2015г.- 6 728,00лв. печалба. За 2016г.- 112,00 лв. загуба и за 2018г.- 747,22 лв. печалба. Прави се извода, че няма разлика между декларирания и внесен корпоративен данък за 2015г., За 2016г. е декларирана загуба и не се дължи КД, като за 2018г. декларирания КД не е внесен.

От оспорващата страна са представени писмените доказателства, въз основа на които е работило в.л., както и допълнителни писмени

доказателства с молба от 13.12.2022г.

От правна страна и фактическа страна се установява следното: РА е издаден от надлежни органи по приходите- от ръководителя на ревизията и от възложилия същата лица, съобразно чл.119 от ДОПК.

По твърденията за допуснати процесуални нарушения с извършването на ревизията по реда на чл.122 от ДОПК-следва да се съобрази, че основанията за това са липса на счетоводна отчетност. Не е спорно, че при започване на ревизията управляващата от м.04.20г. е с мярка за неотклонение, както и на 15.04.2020г. документите са иззети/л.16 дело първи том/, но ревизията е спряна със заповед от 29.06.2020г., а съответно със Заповед №Р-22221020002773-123-001 от 31.08.2020г. е възобновена, когато Л. Б. е с друга мярка /домашен арест, а впоследствие и парична гаранция от м.10.2020г.-общоизвестни факти/. От м.10.2020г. до издаването на РД на 14.05.2021г. същата е имала възможност да направи искания и да представи доказателства.

В действителност обаче по първоначалното искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221020002773-040-001 от **22.05.2020г.**, не са представени документи и обяснения, по причини, които са обективни -документите са иззети, управителката е в ареста. Едва с протокол №1728648/09.04.2021г. са присъединени събраните доказателства от досъдебно производство по прокурорска преписка №849/2019г. т.е. документацията вече е била приобщена и на същата са се базирали изводите в РД.

Трябва да се има предвид, че поради установени при ревизията обстоятелства по чл.122, ал. 1, т. 4 и т. 5 от ДОПК /непредставени документи и липса на счетоводна отчетност/ на дружеството са връчени Уведомление по чл.124, ал. 1 от ДОПК №Р-22221020002773-113-001/**07.04.2021г.** и Уведомление по чл. 17, ал. 1, т .2 от ДОПК №Р-22221020002773-139-001/**07.04.2021г.**- /т.е. същите са връчени, когато управителката е от месеци на свобода/ – за това, че ревизията ще протече по посочения ред. Следователно-макара първоначално да не са представени документи по обективни причини, то същите са отпаднали, и след посочения момент отново не е имало данни за счетоводна отчетност, поради което правилно органите по приходите са пристъпили към ревизия по особения ред на чл.122 ДОПК.

Следва да се има предвид, че към ревизията по чл.122 ДОПК се пристъпва при наличието на една от посочените предпоставки в нормата. В случая липсата на първични счетоводни документи е довело до пристъпване към ревизията по чл.122 от ДОПК, тъй като по отношение на подадените ГДД не може да се установи верността на отразените в тях констатации. Целта е да се определи действителна данъчна основа на РЛ от органите по приходите и формирането на оборимата презумпция за това. Макар при първоначалното изискване на документите управляващата да е била с мярка за неотклонение задържане под стража, то ревизията е била спряна, след възобновяването ѝ –мярката на управляващата РЛ е била проценена и отново не е била представена документация за операциите на ТД, поради което при наличието на тези данни органите по приходите са били длъжни да пристъпят към приложението на чл.122 ДОПК и служебно да определят данъчната основа. За това, че ще се пристъпи към ревизия по особения ред вече надлежно е било известно дружеството /м.05.2021г./ вкл. и когато от месеци управляващата го е бил с мярка „парична гаранция“. Не е постъпило възражение по отношение на тази процедура. От друга страна – към посочения момент са били приобщени всички материали от прокурорската преписка. Т.е. определянето на данъчната основа по реда на чл.122 от ДОПК не е произволно, а отново почива на съблюдаването на принципите на обективност и безпристрастност. В тази връзка е виден подхода на органите по приходите, които са изследвали и са анализирали множество обстоятелства, касаещи извършваната дейност, получените приходи и извършените разходи от „ИНТЕЛИНОР“ ООД. В резултат на извършения анализ на информацията и на събраните доказателства ревизиращите органи са направили преценки и заключения за основанията, с които на дружеството са определени задълженията за КД за ревизираните години.

В действителност липсата на осигурен достъп до първичните счетоводни документи и счетоводните регистри, първоначално е довело до това ревизиращият екип да е поставен в невъзможност да установи налице ли е документална обосновааност на стопанските операции, въз основа на които са изготвени подадените декларации по чл. 92 от ЗКПО. Този достъп е бил възпрепятстван от задържането на управляващата ТД, но след възобновяване на ревизията –тази пречка е отпаднала. **ТД е**

продължило да не осигурява достъп и да не представя документи. Не е спорно, че същите са иззети с протокол от м.05.2020г., но са приобщени, поради което отново е направен извода, че няма счетоводна обосновааност на декларираните операции и е налице ново основание за пристъпване към ревизия по чл.122 от ДОПК.

По съществуващото на спора, съставът съобразява, че не е спорно, че основната дейност на дружеството е други информационни услуги, като същото не разполага с персонал, няма регистрирани обекти, ЕКАФП, МПС и недвижими имоти. Не е регистрирано по реда на **Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/**.

Следва да се има предвид, че данните изнесени в жалбата за счетоводно обслужване от счетоводна къща не се отразяват на констатациите в РД и РА, направени от органите по приходите. При справки в банките „УНИ КРЕДИТ БУЛБАНК“ ЕАД и „ИНВЕСТБАНК“ ЕАД е установено, че има постъпления, които не са отразени в приходната част на отчетите за приходи и разходи за съответната година. Дали и как счетоводно е обслужвано РЛ е ирелевантно по отношение на тези констатации, тъй като има за съответните години отчет /депозирани в НАП/, в чиято приходна част – не са отразени установените допълнително приходи по банковите сметки на дружеството.

Така от фактическа страна – не е спорно, че за 2015г. е установено, че „ИНТЕЛИНОР“ ООД е подало ГДД по чл.92 от ЗКПО №2210И0289522/29.03.2016г. с която е деклариран счетоводен финансов резултат /С./ - счетоводна печалба в размер на 6 693,03лв. и формиран данъчен финансов резултат /ДФР/ – данъчна печалба – 6 728,00 лв., дължим КД – 672, 80 лв..

Също за 2016г. не е спорно, че е подадена е ГДД с вх. №2210И0388707/31.03.2017г., с която е деклариран С. - счетоводна загуба в размер на 112,00 лв. и ДФ - данъчна загуба – 112лв., съответно КД – 0,00 лв., авансови вноски- 0,00 лв. Няма декларирани приходи, а са отчетени само разходи в размер на 112,00 лв..

Не е спорно, че за 2018г. „ИНТЕЛИНОР“ ООД е подало ГДД по чл.92 от ЗКПО с вх.№2210И0594718/11.03.2019г. със С. - счетоводна печалба в размер на 747,22 лв. и формиран ДФР – данъчна печалба – 747,22 лв., дължим КД – 74,72лв.

Всички гореизложени обстоятелства са били предмет и на проверка от ССЧЕ, при което не се установяват разминавания.

Видно от същото на л.386 в него детайлно се проследяват декларираните величини в подадената от дружеството ГДД за съответните години. Проследените са как са формирани приходите и съответно разходите, които дружеството само е декларирало. Направените са констатации въз основа на декларираното от РЛ какъв е КД, внесен ли е. Тези констатации, както се визира, не разминават с фактическите установявания в РД и РА. Разликата е вече, че същите се основават на представените от страната първични счетоводни документи. Изложеното обаче не променя факта за неналичието им по време на ревизията, което е обусловило същата да протече по особения ред по чл.122 от ДОПК с обръщане на доказателствената тежест.

Спорът е касателно приходите, установени при ревизията, в сметките на дружеството, които не са декларирани. За тях в оспорващата страна с молба на л.401 –прави твърдения, че не представляват приход, поради което и не са декларирани. Така за 2015г. визира, че сумата от 7500лв. е постъпила от А. и представлява върната банкова гаранция, а не приход, за да участва във същия, сумата от 3894лв. от ЕТ“Лилана-Лилия Деянова“ е плащане по приход отчетен 2014г., а сумата от 2902,73лв. през 2015г. представлява захранване на банковата сметка от съдружник. За 2016г. сочи, че т.нар.приход според органите по приходите от 7000лв. платен от ББА всъщност участва в приходите за 2015г.. Съответно за 2018г. сочи, че приходите, които са декларирани с ГДД от 7600лв. и разходи от 6 852,78лв. са приходи от услуги по посочените 2 фактури, поради което КД е само 74,72лв..

По тези твърдения СЪДЪТ констатира следното:

За 2015г. от представените документи на л.404 и сл. не се установява твърдението, че сумата от 7500лв. е върната банкова гаранция, но видно от РД –л.53 по делото /в табличната част на първо място/ е посочена тази сума, получена от А. на 07.01.2015г. с основание „връщане на гаранция“, поради което съдът приема възраженията. Няма причина да не се кредитира посочено именно от наредителя основание и то е връщане на гаранция, което не е приход.

За сумата от 3894лв. –видно от РД – в табличната част е посочено, че това е сума, постъпила на 21.01.2015г. по фактура №0000002 от 13.12.2014г., платена от ЕТ“Лилана-Лилия Деянова“ на „Ту Ем ЕЛ“ЕООД /предходно наименование на РЛ/ т.е на РЛ. Приемат се

възраженията на адв.К., че сумата по фактурата от 2014г. е осчетоводена за предходната година. Изложеното е така, защото издадената фактура за стоящата зад същата счеводна операция намира документална обосновааност именно в месеца и годината на издаването ѝ, без оглед на това кога е направено плащането. За допълнителна информация – органите по приходите е следвало да се обърнат и към обслужващата дружеството Счетоводна къща. Видно на л.155 по делото е представен договор между РД и „Зара Консулт Сървисис“ООД. Съответно, ако плащането не е извършено към датата и месеца на издаването на фактурата, това намира отражение при счетоводното приключване на годината с пренасяне на посочената сума, което е различно от счеводното отразяване на фактурата, когато е издадена.

За сумата от 2902,73лв. видно от РД –л.28, л.53 по делото в табличната част е посочено, че на 05.05.2015г. е постъпила сумата именно от 2902,73лв. от М. Д. /съдружник/, но с получател „Ту Ем Ел“, ООД, което видно от РД е предходното наименование на РЛ. Срещу внасянето на сумата е посочено като основание „захранване на сметка“, поради което се споделят възраженията на оспорващата страна, че не се касае за приход.

За 2016г. е констатиран неотразен приход от 7000лв., платен от „Българската Биитбокс асоциация“, който в РД е посочено, че е по фактура №3 от 24.06.2015г. като твърдението на РЛ пред съда е, че този приход е отразен през 2015г.. В тази връзка, видно от закл. на в.л. /стр.4, л.389/ има такъв приход по фактура №000000003 от 24.06.2015г.. Същото се установява и от представената Хронология за 2015г. от адв.К. на л.408 под №81 е посочената фактура от 24.06.2015г. т.е констатацията в РД е неправилна и в тази част жалбата е основателна.

Също се констатира, че жалбата е основателна за 2018г., за която година не е спорно, че с ГДД са декларирани приходи от 7600лв. и разходи от 6 852,78лв.. Тези приходи са по 3 фактури –подробно посочени в заключението на в.л.. Видно от РД -в същия сумата от 7600лв. превод от Младежки културен център е посочено, че е превод без основание, тъй като не са приложени фактурите. Същите са налични към доказателствата вкл. на л.416 е представен и договора, протокола и т.н., освен това, както твърди и оспорващата – те фигурират в ГДД, поради което не представляват допълнителен приход и не следва да се облагат допълнително. В тази част за тази година 2018г. жалбата също е основателна.

Следва да се има предвид, че доказателствата, които са основание за отмяна на РА в действителност –не са били представени към преписката, вкл. и самата жалба до директора на ОДОП, видно от същата на л.95-96 / I.том дело/ е бланкетна, поради което и ответникът основно е обсъждал правната рамка за приложението на чл.122 от ДОПК, но не следва да се допуска РА с неправилни фактически констатации, поради което същият подлежи на отмяна.

Следователно –жалбата е основателна и следва да се уважи. РА в оспорената част е материално-незаконосъобразен, поради което трябва да се отмени, ведно с потвърждаващото го решение.

С оглед изхода от спора –следва на оспорващата страна да се присъдят разноски в размер на 1090лв..

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалба на „ИНТЕЛЕНОР“ ЕООД ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], бул.България

ОТМЕНЯ Ревизионен акт /РА/ №Р-22221020002773-091-001 от 21.06.21г., издаден от Е. М. С. на длъжност Началник сектор, възложила ревизията и от Р. Т. Зрънчена- главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, в частта, която е и потвърдена с РЕШЕНИЕ №1596 от 15.10.2021г. на директора на дирекция ОДОП“, с която са установени задължения КД за 2015г. в размер на 756,87лв. и лихва 401,19лв., КД за 2016г. в размер на 700лв. и лихва от 300,03лв., както и КД за 2018г. в размер от 756,30лв. и лихва от 171,49лв.

ОСЪЖДА НАП да заплати на „ИНТЕЛЕНОР“ ЕООД ЕИК[ЕИК] сумата от 1090лв. разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред ВАС чрез АССГ.

Преписи на страните.

Съдия:

